

**la de små barn
komme til seg selv**

PLAKAT: KR. 5. Bestill!

Vår organisasjon deltar i

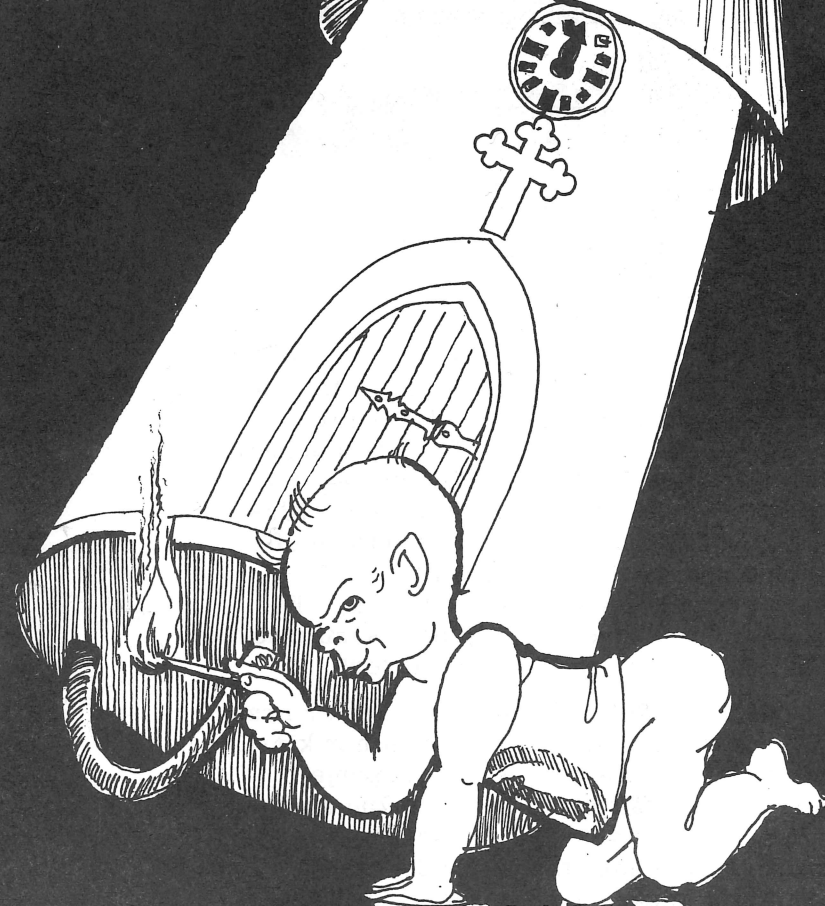
**"Samarbeidsutvalget
mot kristen
formålsparagraf
i barnehagene"**

Samarbeidsutvalget har bred oppslutning fra livssyns-kvinne-faglige og politiske organisasjoner. Samarbeidsutvalget arbeider for å oppheve den diskriminerende kristne formålsparagrafen i landets barnehager.

Vi oppfordrer våre medlemmer til å tegne støtte-medlemsskap! Betal Kr.15 (kont.77/78) til postgiro: 23 13 088, postboks 141, Bøler, Oslo 6
Tlf:27 42 80/20 37 23.

Det norske hedningsamfunn
Collettsgt 31b, Oslo 1

OHLE 77



GOD JUL OG

GUDT NYTT ÅR!

Vi ønsker oss medlemmer til jul!

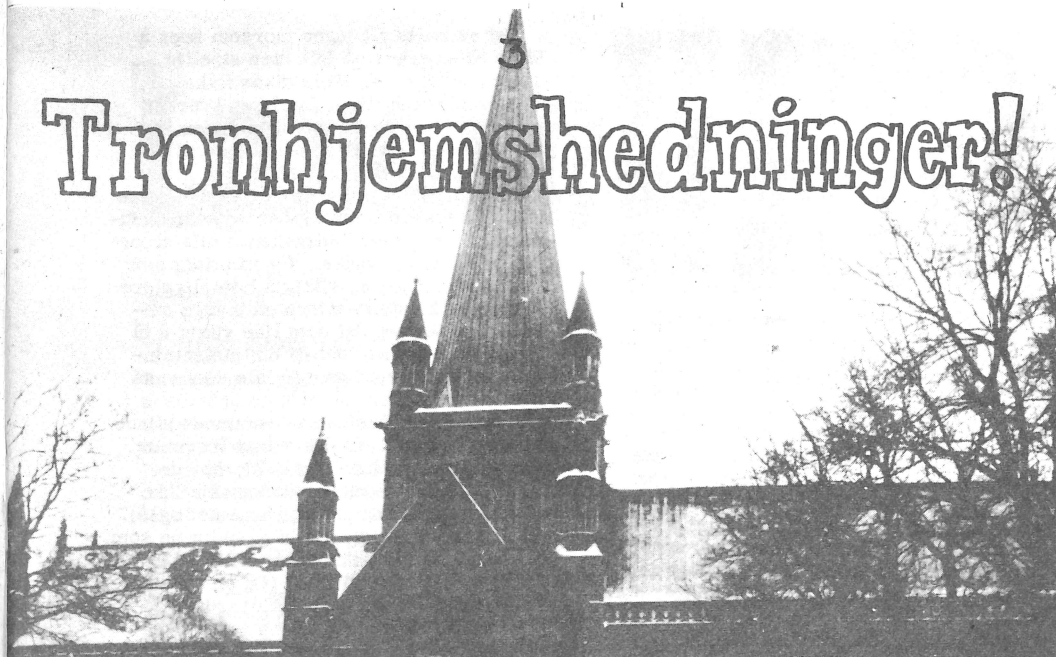
Nå, kjære medhedninger, ber vi dere slå et viktig slag for hedningsamfunnet før jul. Hver av dere får 5 postgiroblanketter. Bruk dem på beste måte! Prøv å få venner, kolleger eller familie til å melde seg inn, og fyll gjerne blanketten ut for dem. Klarer du ikke dette, så bruk blankettene effektivt til gaveabonnement på tro DET! Og - vær så snill - ta dette alvorlig. Et lite løft fra hver enkelt, og hele samfunnet vårt vil ta et stort skritt fremover!

Vi runder nå 700 medlemmer. Det er bra. Men Human-Etisk Forbund, som har kjørt en effektiv medlemsvervingskampanje i hele år, har fått et tilsig på 700 medlemmer bare i år! Det er langt bedre - for forbundet har stått på stedet marsj temmelig lenge. La oss gratulere våre human-etiske kolleger, og samtidig ta opp hansken - gjør en innsats nå! Resultatet vil vise seg i neste nr av OHI.

Et lite trick til: Fyll ut vedstående kupong, send til oss - DNHS, Collettsgt 31b, Oslo 1, med navn på personer du kunne tenke deg å utfordre til medlemsskap, så sender vi dem informasjonsmateriell. Takk for innsatsen!



Tronhjemshedninger!



Hjelp Dag Nystuen å få fart på Tronhjems- laget! Nå blir det adventstands fremover i sentrum, med salg av bøker, utmeldings- service av statskirken og gateprat!

Dags adresse er:

Dag Nystuen
Gildheimsvn 2c
7000 Trondhjem

Jeg vil utfordre følgende personer: Bli medlem av hedningsamfunnet du også! Send dem informasjon og min oppfordring!

.....
.....
.....
.....
.....

Mitt navn:

OHI!!

4

Det er tross alt ingen morsom spøk å kline NS-merker på folk uten skjellig grunn, selv om en liker disse folka mer eller mindre dårlig. Jeg liker hverken nazister eller Aril Edvardsen, men jeg er aldeles ute av stand til å se at den samme Edvardsen er nazist.

Samtidig som jeg setter pris på å kunne le av Hallesbys flokk i kor med andre hedninger, mener jeg hedenskapen min alvorlig, som mange andre. Og samtidig som jeg innser at det er viktig å latterliggjøre Kirken og kristendommen på mange områder, anser jeg det som like viktig å få i gang en seriøs debatt om motsetningene mellom hedninger og alle som ennå ikke bor på heden.

Hvis det er baksideprodusentenes blinde overbevisning at en slik debatt fremmes ved baksider av kategori 4/77, bør de begrunne det (ønsker de kanskje ikke en slik debatt, bør de begrunne det også). Helst ser jeg imidlertid at grauthuene som er ansvarlig for baksida tar BEINHARD, OFFENTLIG sjøkritikk. (Og en ukens tid i skjærsilden el. l., spør Edvardsen).

Kristenfolket har en totusenårig tradisjon i å utnevne sine motstandere til djever og andre slags nazister. La dem beholde den tradisjonen for seg sjøl!

Besk hilsen

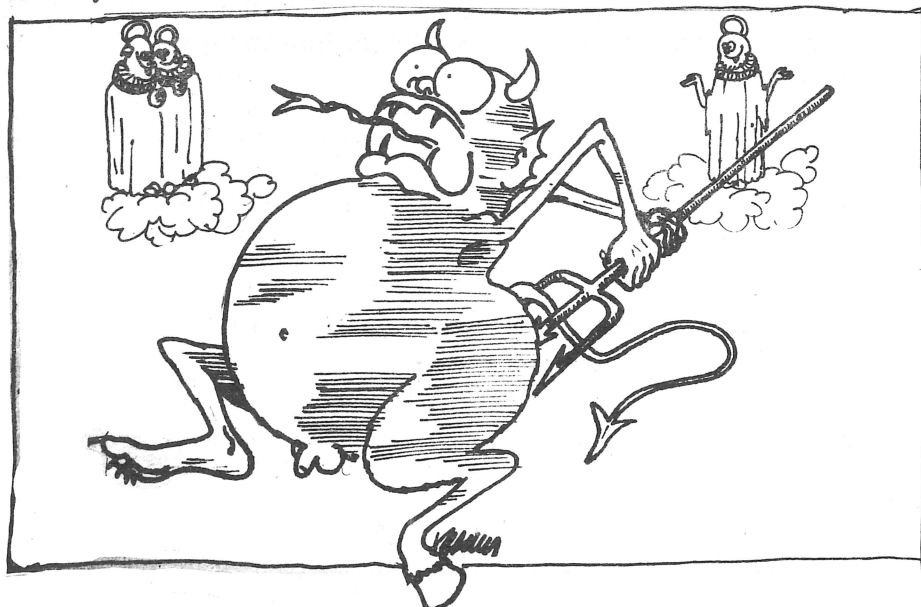
Rasmus Hansson.

Feilen skyldes en person i redaksjonen som forbigående ble lettere sprø. Til straff er han nå blitt sprøstekt på begge sider (dog uten bistand fra Edvardsen).
Red.

Nå og da må en virkelig klø seg i huet over dette bladet! Det er bra at dere holder en frisk og småfrika tone som motvekt mot all patosen fra mer himmelsk hold, men av grunner som turde være fannlysende, har ikke minst hedninger utvilsomt utbytte av å tenke litt lenger enn nesa rekker.

Foren tid siden var en ivrig kirkebrenner på ferde i spaltene. Han ble heldigvis klasket i bakken. Redaksjonen har imidlertid åpenbart skjont lite, for nr. 4/77 har de altså funnet det påkrevde å fremstille Aril Edvardsen (og Kjell-Magne?) som nazister på baksida.

Festlig! Uhyre festlig! Og hvor mange nye sympere antar dere vi vil hve inn på dette elegante påfunnet? Hvor mange folk som tidligere betraktet Dnhs som en bajasgjeng vil nå snu om og slutte seg jublende til vår hjord??



5

Landsmøtet

LANDSMØTET 29-30/10 - 1977.

Vi var 32 sjeler i alt...

Temmelig dårlig for en organisasjon som teller 660 medlemmer. Det er riktignok ikke å vente at folk fra Nord-Norge, Trøndelag, Vestlandet og Sørlandet reiser den lange veien, men at mindre enn ti prosent av medlemmene på Østlandet møter opp til et landsmøte, det er for dårlig!

Årsberetning

Et år er gått igjen, med atskillig aktivitet fra hedensk hold. Bare så synd at også kjerka ser ut til å være på fremmarsj.

I ni av ti kommuner har borgerlige politikere fått presset igjennom kristen formålsparagraf i barnehagene, til og med i kommuner som ikke har barnehager. Vekkelseskristendom er på fremmarsj, og kirken diskuterer å la småbarna være med på sin nadverds-kanibalisme.

Til gjengjeld har det skjedd en historisk begivenhet: Nettopp i forbindelse med barna har vi opplevd, ja til og med tatt initiativet til, en bred politisk organisering mot kristenfolket, ved opprettelsen av samarbeidsutvalget mot kristen formålsparagraf. Måtte den bare få noen politisk gjennomslagskraft!

Hedningsamfunnet har vokst fra 500 til ca. 650 medlemmer. Det er kanskje ikke så mye å skryte av. Til gjengjeld har aktiviteten økt merkbart dette året, og de aktive Oslo-hedningene er blitt sveiset sammen til en fantasifull, modig og pågående gjeng som kan ta luven fra noen og enhver, kanskje til og med sine egne medhedninger. Vi håper at også hedninger andre steder i landet etter hvert skal være istand til å skape seg miljøer som gir grobunn for levedyktige lokallag. I Sandnes ser det ut til at det virkelig har skjedd dette året.

Litt statistikk om hva som har skjedd:

KONFRONTASJONSMØTER

Sandefjor gymnas i november -76, (Tor-geir Lexow spilte prest, Arild Karlsen og Dagfinn Eckhoff debatterte med lokale kristenfolk). Stabekk gymnas i november (Eyvind Elgsem i debatt med liberal teolog). Lilleborg ungdomsklubb (Torgeir og Berit Nilsen orienterte), Skjeberg folkehøgskole (Debatt med Eyvind fra oss, Inge Lønning fra kirken og Georg Hygen fra human-etisk forbund). Trondhjem i januar -77 (en buss med hedninger og Levi Fragell mot Eivind Frøen om kirkens gud - det siste spøkelse, ca. 1500 fremmøtte i fullstappa studentersamfund). Blindern Studenthjem 16/3 (Arild og Dagfinn i debatt med liberale teologer) Kongsberg 12/3 (Arild og Dagfinn i debatt med trekløver fra stedets menighet i Klubb Tilflukt). I Majorstua/Hegdehaugen SV har Dagfinn møtt Bergljot Børresen om temaet "Kristendom og Sosialisme", og på Blindern i oktober inviterte Kristelig Studentforbund Haftor Viestad til debatt med Rolf Berg om "Oppgjør med kirken", der hedninger forøvrig nrkerte seg klart. Markert seg har hedningene også gjort på to møter arrangert av Human-Etisk Forbund, nemlig om "Skole og livssyn" og "Sex og livssyn".

KRISTNE MØTER

Hedningene har dette året spesielt sett seg ut Arild Edvardsen som et egnet "offer" for provokasjon, noe alle har kunnet konstatere gjennom avisene. Det begynte på Mysen 11/12-76, der det ble delt ut løpesedler etter møtet. Også utenor pinsevennenes splittelsesmøte delte hedningene ut løpesedler. Foruten på møtet i Sarons Dal i sommer, har vi også vært til stede ved Arilds møter i Folkets Hus og Chateau Neuf. Vi har ellers markert oss i slottskapellet etter at studentprest Hagberg hadde sendt oss sin spesielle "Invitasjon" (hedningene er djevelens representanter, kommer de til mine gudstjenester vil jeg avbryte prekenen og gå i forbønn for dem). Forøvrig har vi to ganger vært vitner til kapellan Grønningseters forbønsgudstjenester i Oslo Domkirke. Det oppfordres til å møte opp på kristne møter og lære sine motstandere å kjenne.

LANDSSTYRET

Har først og fremst stått for den daglige korrespondanse og informasjonsvirksomhet, økonomi, medlemsblader og tro DET. OHI har utkommet med fem numre mellom de to landsmøtene, samtlige i off-set, to av dem med hele 32 sider, ganske rikt utstyrt lay-outmessig og med alt det stoff som er kommet fra hele landet. Desverre har de likevel vært dominert av Oslo-virksomheten. Tro DET har bare utkommet i ett nummer i 1977 - som i -75 og -76, og alle tre er nå utsolgt. Redaksjonen, som til tider har bestått utelukkende av forkvannen, trenger sårt en fastere sammentømret stab. Journalister - meld dere! Og, ikke minst - medmeldinger rundt i landet - se det som en oppgave å være korrespondenter for bladet! Finn lokalt stoff og send oss det! (tro Det - Colletts gt. 31 b, Oslo 1). Landsstyret har forøvrig produsert en uttalelse om forholdet stat-kirke, som formodentlig departementet har arkivert på derfil egnet sted (papirkurven?). Vi har organisert sommerens vellykkede Hvaler-seminar, som sikkert vil bli gjentatt neste sommer, og vi har arrangert pressekonferanse etter Sarons Dal-episoden.

Oslolaget '77

På årsmøtet 8/10-76 ble følgende styre valgt:

Leder: Anine Durban
Kasserer: Ingvild Eriksen
Styremedlem: Eivind Elgsem

I denne form fungerte så styret fram til nyttår, da Eivind trakk seg stille og rolig tilbake. Etter Trondhemsturen ble supplert med Hans-Jørgen Bergmann. Anine trakk seg noe senere ut av styret, og styret har fra da av og ut sommeren kum bestått av to personer, og takket være god hjelp fra landsstyret har dette gått bra. Etter Hvalerseminaret ble Mette Johanson, Per Kristian Hansen og Katrina Riise også trukket inn i styret.

AKSJONER

- 8/3-77 En del hedninger hadde egen seksjon i ett av 8. mars-togene.
1/5-77 Hedninger gikk i to av 1. mai-togene.
27/5-77 Løpeseddelaksjon og stand.

MØTEVIRKSOMHET

Siden årsmøtet -76 har Oslo-laget arrangert 8 møter:

- 22/9-76 Kamp mot kristenmakt (Kristian Horn)
27/10-76 Statskirken og menneskerettighetene. (Ingeborg Wilberg).
24/11-76 Arbeiderbevegelsen og kristendommen. (Trygve Bull).
15/12-76 Hedensk og kristen julefeiring. (Dag Skogheim).
9/2-77 I fornuftens grenseland. (Arild Karlsen).
13/3-77 Film aften i samarbeid med Bærum filmklubb. Levi Fragell innledet, og vi så MARJOE:
30/3-77 Vekkelseskristendom - et samfunnsområde? (Levi Fragell/Hans Jacob Frøen).
30/9-77 Møte om aksjoner/aksjonsformer.

På møtene har det stort sett vært skuffende dårlig framføring, noe som har vært en hard belastning for vår økonomi. Eneste gladelige unntak var vårt store vårmøte om vekkelseskristendom, der vi samlet flere hundre deltakere. Når det gjelder møteform, har vi i likhet med forrige styre lagt stor vekt på at møtene skal avsluttes med sosialt samvær.

SEMINAR

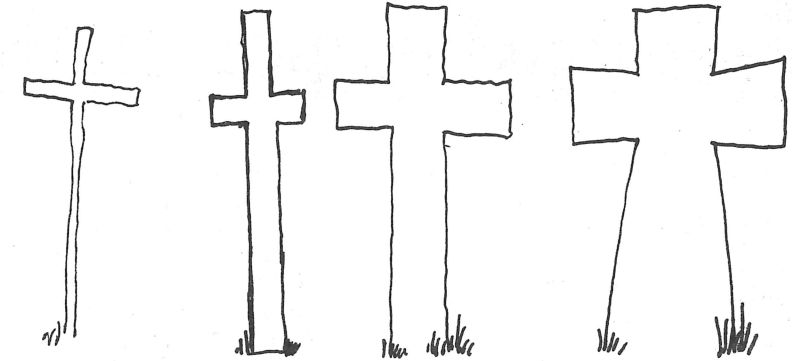
1-2/10-77 hadde vi et helge-seminar der vi tok opp diskusjonen fra Hvalerseminaret, og fra kvelden før, om aksjoner, aksjonsformer og argumentasjon.

STANDVIRKSOMHET

Robin har i hele år tatt på seg ansvaret for å arrangere stand her i Oslo. Bortsett fra i sommerferien har han sørget for stand praktisk talt hver eneste lørdag. Siste nytt er at vi også har fått med gateteater.

ARBEIDSGRUPPER

Etter Hvalerseminaret er det i tillegg satt igang med bibelstudiegruppe, som fungerer godt, og hedningsamfunnet har tatt initiativet til protest mot kristen formålsparagraf i byens barnehager, og bidratt til å organisere en tverrpolitisk aksjon med samme formål.



Sandnes '77

Vi kom sent i gang, begynte med en stand i begynnelsen av april. Konstituerende årsmøte ble avholdt den 18. april, og Sandnes-laget ble stiftet. På årsmøtet ble det startet to bokstudiegrupper på henholdsvis "Oppgjør med Kirken" og "Dogmet om Jesus", samt en diskusjonsgruppe som skulle forfatte et avisinnlegg til distriktets aviser. Vi hadde en stand i Sandnes kort etter årsmøtet og en i Stavanger rett før sommerferien. P.g.a. sommeren ble bokringene desverre avvirket rett etter at de hadde kommet i gang.

Etter sommeren startet vi opp med en hyttetur/seminar til Homsbyhytta. Faglig sett ga den ikke så stort utbytte, men hadde sin største betydning som samlingspunkt og "oppvikker" for aktiviteten i laget. Høsten har vært preget av arbeidet med den lokale løpeseddelen på grunnlag av avisinnlegget fra diskusjonsgruppa. Ellers er det blitt opprettet et arbeidsutvalg som skal arbeide med det praktiske når det gjelder fremtidige stands. Dessuten er studiegruppa om "Oppgjør med Kirken" nyopprettet og fungerer bra.

Sandnes-laget sendte to personer til landsmøtet i Oslo 29-30/10. Dessuten har vi hatt egne medlemsmøter ca. 1 gang i måneden.

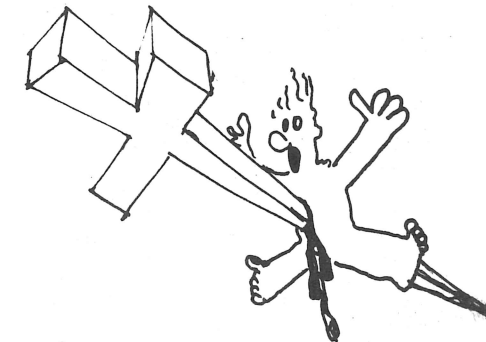
Av programmet fremover kan nevnes at vi planlegger en postkassaksjon der den lokale løpeseddelen skal distribueres til distriktets postkasser. Dessuten skal vi ha en ny stand den 25. november.

Tom Egil Berland.

Kassereren la frem årsregnskapet.

Valget ble udramatisk. Forkvannen (Dagfinn Eckhoff), kassereren (Dag Bugge Nordén) og informasjonssekretæren (Erik Eckhoff) ble alle gjenvalgt. I samråd med Oslolaget var det på forhånd avklart at Arild Karlsen skal prioritere virksomheten i Oslo-området, og han ble valgt til leder i Oslolaget. Hans-Jørgen Bergmann, som i året som gikk har vært aktiv i Oslolaget, men samtidig uformelt har hatt hovedansvaret for OHI-redaksjonen, ble valgt til landsstyret for å overta denne funksjonen også formelt. Bitten Sveri har fått oppgaven som studiekoordinator, og alle hedninger som ønsker tips til studier i grupper eller på egen hånd, bør ta kontakt med henne. Landsstyret har dermed følgende sammensetning:

Dagfinn Eckhoff, forkvann
Dag Bugge Nordén, kasserer
Erik Eckhoff, informasjonssekretær
Bitten Sveri, studiekoordinator
Hans Jørgen Bergmann, OHI-redaktør



Og så gikk vi over til det punktet på dagsordenen som var blitt kalt

Provokasjon som metode

og hvor vi hadde lagt opp til debatt om Hedningsamfunnets midler og metoder. To sentrale hedninger hadde forberedt hver sitt innlegg. Første innleder var Erik Eckhoff:

- Vi skal ta for oss Hedningsamfunnets midler og metoder, og da blir vi i første omgang nødt til å se på målene. De blir jo til en viss grad bestemmende for hvilke midler som bør brukes.

Vårt praktiske hovedmål er å redusere Kirkens og de kristelige organisasjonenes makt og innflytelse mest mulig. Dette kan bare skje ved at flest mulig melder seg ut av Kirken. Videre ønsker vi at Kirken skal løsrives fra staten og finansiere seg selv hovedsakelig ved private bidrag, slik dissentermenighetene må gjøre det.

Det sier seg selv at dette er et langsiktig mål. Å fravriste Kirken dens maktposisjoner vil koste en meget lang og meget hard kamp.

Det finnes ingen annen måte å føre den kampen på enn å vinne sympati for vår sak hos flest mulig.

Hvordan skal vi gå frem for å oppnå dette? Hvilken vei fører raskest til målet?

Vårt løsen hittil i denne kampen har vært PROVOKASJON. Folks sløve godtagelse av kristentyranniet i Norge har avfødt det resonnement at her må det skarp lut til. Folk må rystes våkne, de må utsettes for sjokkbehandling inntil de får øynene opp.

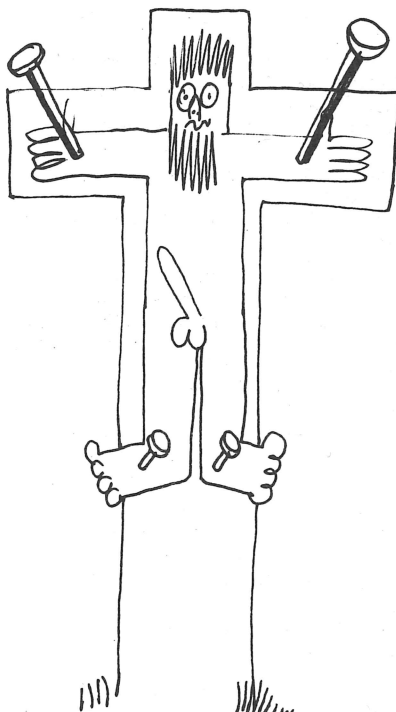
Og sjokkbehandling har det da heller ikke manglet. Vi fikk påskeaksjonen 1975 da Jesus gikk hoderystende nedover midtgangen i Domkirken og Inger Hagerups dikt "Den korsfestede sier" runget fra høytalerne utenfor mens Frelseren sto på tønne og hørte interessert på. Videre fikk vi aksjonen i Slottskapellet på vårparten i år da to hedninger tok studentprest Hagberg i skole midt under gudstjenesten. Endelig hadde vi "torvslaget" i Drammen der tabuord falt tett fra Hedningemunn og en middelaldrende kvinne - som hadde truet Arild Karlsen med helvetes pine - fikk høre at eldre kvinner gjerne gikk på bedehuset for å få runke i fred. Ved samme anledning ble det

visstnok brukt såkalte seksuelle tabuord i en karakteristikk av forholdet mellom gud og jomfru Maria.

Disse tre begivenhetene markerer vel høydepunktene hittil av de provokasjoner Hedningsamfunnet har prestert.

Spørsmålet er: hvordan virker slike ekstreme provokasjoner som dette?

Personlig er jeg redd for at de virker stikk imot sin hensikt. Folk blir mer opptatt av vår oppførsel enn av saken vi kjemper for. De sier som så: Hedningsamfunnet er bare en gjeng med rabiate bråkmakere, så dem trenger vi ikke å bry oss med. Og dermed snur de seg om på andre siden og sover videre.



HAN ER
VEIEN,
HÅPET,
LYSET,
ETC. ETC.

Dessuten oppnår vi naturligvis å støtte fra oss alle dem som kanskje har fått en viss interesse for oss og kanskje sågar hadde begynt å overveie medlemskap.

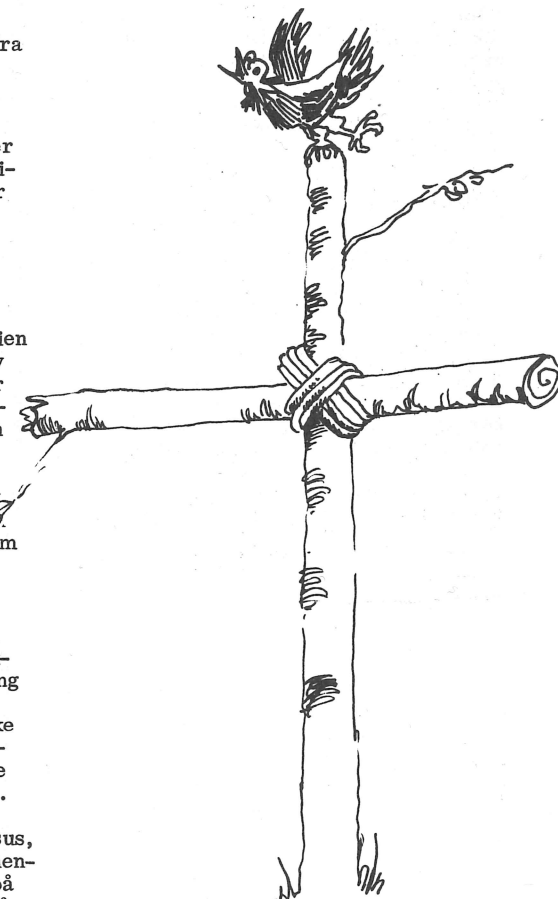
Dermed er vi inne på spørsmålet: hva er viktigst, å få en tallmessig sterk organisasjon, eller å skrike så høyt at det går bølger fra Nordkapp til Lindesnes - og forbli en liten klikk på noen få hundre medlemmer.

Jeg tror vi skal vokte oss for å undervurdere betydningen av å bli tallmessig sterke. Det betyr jo meget for økonomien som igjen er avgjørende for de fleste av våre aktiviteter. Tallmessig styrke gir dessuten økt prestisje, noe vi sårt trenger. Så lenge vi er noen få hundre, kan folk le av oss eller tie oss ihjel, eller begge deler. Den dagen vi er f.eks. ti tusen, er ikke det så lett lenger. Men blir aldri ti tusen så lenge vi gjør hva vi kan for å bringe oss selv i vanry hos dem som skulle være våre potensielle fremtidige medlemmer. Hørostratisk berømmelse har en tvilsom PR-verdi.

Vi må med andre ord nøye vurdere virkningen av de aksjoner vi planlegger. Ung entusiasme og sunn harme er bra, men en smule moden ettertanke er heller ikke av veien. Et sted må grensen gå. Personlig mener jeg at f.eks. aksjoner inne i gudshus ligger hinsides denne grensen. Det samme gjelder bruk av seksuelle tabuord i forbindelse med omtale av Jesus, gud og jomfru Maria. Hvor gode argumenter vi enn mener å ha, så må vi huske på at slike midler er en boomerang som slår tilbake på oss selv.

Jeg foreslår at landsmøtet vedtar å rette følgende henstilling til alle norske hedninger:

Landsmøtet godtar i prinsippet at en viss grad av provokasjon inngår som et ledd i vår virksomhet. Men ved enhver aksjon må konsekvensene nøye overveies, samtidig som man respekterer alment aksepterte regler for menneskelig moral og god folkeskikk. Landsmøtet fraråder aksjoner inne i gudshus samt all uhøvisk sprogbruk eller adferd som kan bidra til å svekke Hedningsamfunnets anseelse i befolkningen.

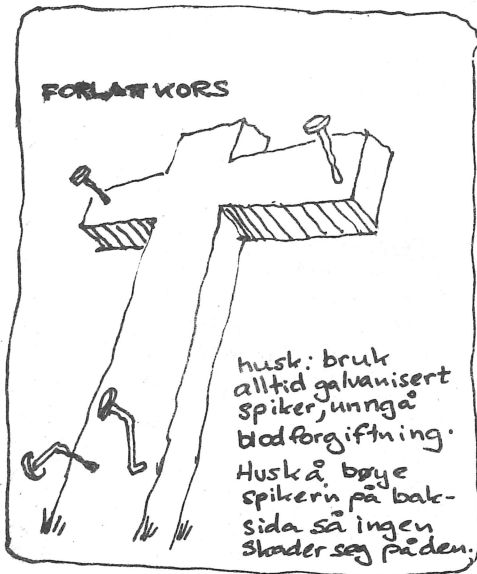


SPÆIDER-KORS
m. korrekt utførte
surringer.

Arild Karlsen var innleder nummer to. Han gikk hundre prosent inn for den harde provokasjonslinjen. Hvis vi klarer å provosere alle lag av befolkningen, da vil vi få livssynsdebatter på alle plan - i massemedia, i skolen, i selskapslivet. Dette er farlig for kristenfolket, for er det noe kristendommen ikke tåler, så er det diskusjon. Vi må ikke la oss hemme av at våre provokasjoner vekker forargelse eller at enkelte ikke-kristne for en tid blir mer opptatt av våre rabiate metoder enn av selve saken. De ikke-kristne som hittil har nøydt seg med å knytte hendene i bukselommen, vil kanskje våge å snakke åpent ut etter at vi har gjort forarbeidet. De vil kanskje til og med ha nytte av å kunne distansere seg fra oss slik at deres egne meninger ikke oppfattes som ytterliggående.

Allerede i navnet vårt har vi anslått provokasjonslinjen! Og kirkene, dem har vi vært med å betale. Statskirken har nå begynt med gudstjenester i Oslo Domkirke der syke mennesker oppfordres til å forsøke å la seg helbrede ved bønn. Vi burde være tilstede, reise oss og rope taktfast: statslønede trollmenn! - Jeg har fra pålitelig hold at vår opptreden i Sarons Dal i sommer har ført til at politikerne ikke vil komme igjen. Provokasjoner nytter! Sett i gang med småprovokasjoner som å spytte på Bibelen og gjøre folk oppmerksomme på at Bibelen skildrer fantasivesnene gud og Jesus som hevnjerrige og maktsugne råttasser. De "snill-kristne" bør bringes til å innse at de dyrker andre guder enn dem presteskapet preiker om. Påvis forskjellen mellom Bibelens lære slik teologene kjenner den, og den gudstro de snill-kristne har.

Skal jeg sette tingene på spissen, vil jeg hevde at det er en dødslinje vi følger om vi velger en forsiktig linje. Det er ikke bruk for enda et human-etisk forbund i Norge!



La ikke kors ligge og slenge
Kast ikke kors i naturen

Første debattant var Pål Hansen. Han begynte med å spørre: Er det medlemstallet som avgjør hvor effektive vi er? Verdensbevegelser bør ikke være større enn ca. 6-8 personer for å være effektive i provokasjonsmessig sammenheng. "En viss grad av provokasjon," sier Erik. Hver gang jeg hører uttrykket "en viss," får jeg kalde rotter nedover ryggmargen. "En viss orden," "et visst system," "visse grenser" - det er kristenfolkets språkbruk. Hvorfor skal vi finne oss i å godta "visse grenser" som kristenfolket trekker opp? Skal vi la oss binde av "alment" aksepterte normer? 96% av folket tas til inntekt for det som er alment. 96% står i statskirken. Erik er redd for at våre provokasjoner slår tilbake som en boomerang. Det finnes to typer boomerang - sportsboomerangen, som kommer tilbake, og jaktboomerangen, som treffer sitt bytte og faller til jorden sammen med det. Vi skal ikke drive sport - vi gjør som australnegrene og bruker jaktboomerangen.

Tom Egil Berland (Sandnes) fortalte at Sandnes-laget hadde diskutert emnet "Provokasjon som metode" før avreisen til landsøtet. Samtlige ytret seg positivt om å slå inn på den linja som Erik nå foreslår.

Skulle vi på Vestlandet gjennomføre slike rabiate aksjoner som dem dere har hatt en del av her øst på, da ville vi risikere fysiske overgrep mot lokale hedninger.

Arild Karlsen gjør etter min mening en grov feil - han skiller ikke mellom indre kirkeliv og utadvendt virksomhet. Gudstjenester hører til den første kategorien, og her har Hedningsamfunnet ingenting å gjøre. Møtet i Sarons Dal hører til den andre kategorien, og det er i forbindelse med slike tilstelninger vi må sette krefte våre inn.

Svein (Stavanger, medlem av Sandnes-laget) mente at for å kunne oppnå noe, må vi få folk i tale. Betingelsen for dette er at vi blir tatt alvorlig. Det blir vi ikke idag. På kontoret ler folk av meg, "gamle mannen", som er med på slike gymnasiastreker. Det eneste folk på Vestlandet vet om Dnhs er jo om talene i avisene av de mest ekstreme provokasjonene.

Vi i Sandnes prioriterer nå en Ut av Statskirken-aksjon som vi komvinner med en saklig presentasjon av Dnhs.

Tore Nyeggen, Trondheim: Skal vi få folk til å melde seg ut av Kirka, kan vi ikke varte opp med doveggprat. Vi står oss heller ikke på å bli latterliggjort.

Forkvannen: Hvor mange organisasjoner finnes det i Norge som bekjemper Kirken? Vi er den eneste. Levi Fragell har sagt at det er nødvendig å bekjempe Kirken på mange forskjellige måter. Hva ville Dnhs ha vært idag uten provokasjon? Hva ville vi ha vært uten Arild Karlsen på kassa? Ingen verdens ting! Uten vilje til å gjøre ting som er uhørt, kommer vi ingen vei. Folk i Sandnes må tåle å lese om disse aksjonene, for her i Oslo-området skal det hardere skyts til. Men nettopp derfor må vi tenke desto mer gjennom virkningene, slik at vi virkelig blir oppfattet som morsomme - ikke bare som dumme, vemmelige pøbler. Jo hardere skytset er, desto mer gjennomtenkt må det være.

Det er farlig å legge opp til et bindende vedtak om fremtidige aksjoner. Vi må gjennomdiskutere alle aksjoner og samarbeide om dem.

Hans Petter Harboe: Vi er forskjellige grupper med forskjellige oppfatninger. Det snakkes mye om hva vi kjemper mot, jeg syns det har vært sagt for lite om hva vi kjemper for. Vi kjemper ikke bare mot Kirken, vi kjemper også for vårt egenverd. Vi må begynne å respektere oss sjølv og andre som mennesker. Og da respektere alle de skapende innfall vi kan komme med. Og la det få spille seg ut. Da må vi si til dem som har lyst til å gjøre noe - uansett hva det er: Gjør det! Det er jo nettopp slik vi respekterer hverandres forskjelligheter. La oss gjøre de eksperimentene vi kan, og så får vi trekke ut erfaringer av det.

Redselen for provokasjoner er et undertrykkelsesmiddel som samfunnet bruker mot folk som vil protestere. Man skal ikke stikke seg ut.

Jeg syns vi skal gi faen i om vi blir i flertall eller mindretall. Vi tenker altfor mye på hva folk syns om oss. Det provoserer meg! Hvis vi skal prøve å vekke mest mulig sympati, da går vi nettopp inn på motpartens premisser. Hvis vi mener kristendommen er noe tøv, ålreit, så behandler vi den også som tøv.

Personlige angrep må unngås. Men det å gå inn i en kirke og slå om seg med banneord, det er jo ikke personlig, og det må være fullt tillatt.

Pål?: Jeg er uenig med Arild og Pål Hansen når det gjelder provokasjon. Provokasjon er et middel til å oppnå noe, men den er ikke et mål i seg sjølv. Ensidig dyrkelse av provokasjon mener jeg er av det onde. Vi må vurdere hvilke midler vi skal bruke. Ellers er jeg uenig med Erik i at vi skal vedta en henstilling om ikke å aksjonere inne i kirker.

Kristian J a h r: Fanden hadde problemer med å beregne sitt publikum, og det har denne forsamlingen her også. Jeg har aldri opplevd en pressgruppe som i den grad klarer å drite seg ut gang på gang. I det øyeblikk vi sier at vi har rett til å oppføre oss på en helt annen måte enn andre mennesker, i det øyeblikket slår vi beina under oss selv. I det øyeblikk beviser vi det de kristne påstår, nemlig at man må være kristen for å ha en god moral.

Helt på fallrepet av debatten fremsatte Hans Petter Harboe følgende forslag:

"Landsmøtet anmoder enhver hedning om å handle fritt ut fra sin egen samvittighet."

Nå oppsto det en babelsk forvirring i salen. Alle snakket i munnen på hverandre, og forkvannen hadde et svare strev med å få ørenslyd. Arild Karlsen prøvde seg med en henstilling til Erik om å trekke forslaget tilbake. Henstillingen ble avvist med forakt.

Dagfinn fremla forslag om at landsmøtet ikke burde gå inn for å legge frem noen henstilling fra en fraksjon til en annen, hvaenten denne henstillingen skulle vise seg å få flertall eller mindretall, da han mente at en slik henstilling ville kunne medføre større splid enn den uenighet som debatten hadde klarlagt.

Det ble klart flertall for dette forslaget, hvilket medførte at det ikke kom til votering over de to foregående forslagene.

Det skal tilføyes at den påfølgende fest hadde en forunderlig forsøksnende virkning på debattantene. Til tross for at emnet sto på programmet også dagen etter, var det ingen som da fulgte behov for å ta opp emnet ytterligere.

MEN - nettopp fordi vi var så få på landsmøtet, er vi sterkt interessert i å få vite hva de mange hundre medlemmer land og strand rundt mener om dette spørsmål. Vi oppfordrer alle organiserte hedninger til å SKRIVE OG SI SIN MENING!

Landsmøtet 2 dag

Dagsorden:

- 1) Kristendomsstudier v/ Bitten Sveri.
- 2) Kampen mot kristen formålsparagraf v/ Mette Johanssen.
- 3) Kristendommen i skoen v/Kjell Horn.

Forkvannen holdt en liten oppsummering av det som hadde hendt lørdag. Deretter ble ordet gitt til Bitten Sveri:

Grunnen til at vi startet denne studiesirkelen var at vi syntes vi visste for lite om "hovedfienden" (vår del av den). Diskusjoner med kristne endte gjerne med at de snodde meg rundt lillefingeren ved hjelp av sitt kjennskap til religion og til Bibelen - derfor følte jeg at det kunne være bra å få et grunnlag å diskutere på. Jeg hadde jo ikke annet å gå ut ifra enn min egen overbevisning. "Bibelgruppa" kom sammen første gang i midten av september. Vi begynte med Andreas Edwiens bok "Idékampen i det bibelske gudsbilde" og fordelte oppgavene for kveldene framover. Vi har valgt en innleder til hver gang, som skal oppsummere det aktuelle kapitlet, og så har vi diskusjon etterpå. Andre kvelden kom Edwien og vi hadde en meget givende samtale med ham om boka og forskjellige ting vi lurte på i den kristne lære. Etter dette har gruppa fungert ganske bra, men etter min mening er boka til Edwien kanskje noe vanskelig til innledende bibelstudier.

Den beste måten å angripe de kristne på, er å møte dem på hjemmebane. Har vi kjennskap til deres syn og tenkemåte, stiller vi langt sterkere enn uten slikt kjennskap. MEN: Det vi har savnet i gruppa er en med erfaring, en som har virkelig kjennskap til kristendommen, til religionshistorie og til Bibelen. Vi har så enormt mye å spørre om, så gruppa har en tendens til å bevege seg langt vekk fra kveldens hovedtema.

Jeg tror allikevel at gruppa har mye for seg. Tross visse fødselsveer. Vi høster nye erfaringer, og jeg lover at vi skal bringe dem videre til eventuelle andre initiativtagere.

Kampen mot kristen formålsparagraf i barnehagene.

Det ble orientert om møtet i førskolebarneforening, og det ble oppfor-

dret til å delta aktivt i denne organisasjonen. Dessuten orienterte Dagfinn om Tone Joners dannelse av et tverrpolitisk samarbeidsutvalg mot kristen formålsparagraf.

Og så gikk vi over til kveldens hovedtema: Kristendommen i skolen, ved Kjell Horn.

Kjell innledet med noen ord om sitt virke som human-etiker og hvordan det bl. a. hadde virket inn på hans søknad om jobb. Det å være human-etiker i begynnelsen av 50-åra var tydeligvis det samme som å være hedning idag.

Deretter ga han en oppsummering av systemet i grunnskolen idag. Han er selv lærer i grunnskolen og skulle ha rikelig med erfaringsmateriale å bygge på. Hvilken holdning bør ikke-kristne foreldre hvis de ønsker at barna skal få ikke-kristen livssynsorientering, eventuelt at de bare skal fritas for kristendomsundervisning? Han mente at dette kom an på situasjonen barnet var i og at barnet skulle få velge selv. Foreldrene kunne allerede på ett av de første foreldremøtene luften sitt syn overfor de andre foreldrene for å se om det var noen som hadde samme oppfatning som dem. Kjell mente at det burde iallfall være ett foreldrepar i en klasse som hadde samme livssyn (noenlunde) som en selv. Disse kunne da legge opp den videre strategi sammen.

Ellers betonet han påny at hensynet til barnet selv måtte veie tyngst. Ville alternativ livssynsundervisning føre til isolasjon av barnet, måtte man være meget varsom med å sette det gjennom. Han mente forøvrig at ethvert "sunt og fornuftig" barn snart ville finne ut hva slags tøy denne kristendomsundervisningen var.

Men hvem er kompetente til å drive alternativ livssynsundervisning? Horns mening var at alle med samfunnsfag/historie er det. Undervisningen ville han gripe an som et vanlig gruppearbeid.

Under diskusjonen etterpå minnet Horn om at lærerens situasjon er ganske vanskelig, da han har temmelig strenge regler å gå etter. Han kan ikke på eget initiativ ta opp spesielle emner eller problemer - forslagene må komme fra elevene. Han kan imidlertid være litt lur og la ord falle i frikvarteret...

Møtet sluttet med en "kontrontasjon" mellom kristne og hedninger. Meget fornøye- lig. Vi delte oss i to lag - noen var kristne og "argumenterte" etter kristent mønster, og de andre opptrådte som vi gjør på stand etc. Det ble en munter avslutning!

ÅRSREGNSKAP FOR DET NORSKE HEDNINGSAMFUNN 1976-77

AKTIVA	BALANSE PR. 30/9 1977		PASSIVA
KASSE	333,90	6532,50	KREDITORER
POSTGIRO	2899,74	972,55	AVSKRIVNINGER
DEBITORER	31,-	3390,-	TRO DET- FOND
INVENTAR	8540,66	6972,99	EGENKAPITAL
BEHOLDN. TD 1/76	250,-		
BEHOLDN. TD 1/77	750,-		
VAREBEHOLDNING	3018,-		
AVGIFTSREFUSJON	296,-		
ARGUSABONNEMENT	288,44		
BEHOLDN. OHI	600,-		
BEHOLDN. PORTO	135,30		
BEHOLDN. DIV.REKV.	225,-		
BEHOLDN. PAPIR	500,-		
	<u>17868,04</u>	<u>17868,04</u>	
DEBIT	RESULTATKONTO		KREDIT
AVSKRIVNINGER	427,-	10954,04	KONTINGENTINNTEKTER
LØPESEDLER	4604,-	539,10	DIVERSE INNTEKTER
ARGUSABONNEMENT	1001,-	616,75	DONASJONER
TR.KOST. PLAKATER	620,-	129,05	RABATTINNTEKTER
TR.KOST. OHI	5150,-	300,-	ANNONSEINNTEKTER
PORTOKOSTNADER	3933,20	409,-	HONORARINNTEKTER
DIVERSE KOSTNADER	1897,80	12,-	INNBT. PÅ TIDL. AV-
LOKALLAGSOPPGJØR	3673,35		SKREVET TAP PÅ KRAV
ANNONSEKOSTNADER	1024,30	12251,80	AVANSE, TRO DET-
ØVRIGE ABONNEMENTS-		635,81	AVANSE, VANTRO VISER
KOSTNADER	504,05	2641,-	AVANSE, VARESALG
TRANSPORTKOSTNADER	638,-		
HONORARKOSTNADER	300,-		
BEVERTNINGSKOSTN.	84,40		
LOKALLEIE	631,-		
PAPIRKOSTNADER	543,50		
DRIFTSKOLTN. MASKINER	594,83		
RABATTKOSTNADER	10,-		
TAP PÅ KRAV	168,75		
DRIFTSRESULTAT	2623,37		
	<u>28488,55</u>	<u>28488,55</u>	

Dag Bugge Nordén (sign)
Kasserer.

Regnskapet er revidert pr. 30/9 1977 og funnet i full overensstemmelse med god forretningskikk.

Kristian Jahr (sign)
Revisor.

Til pressen

SPLITTELSE I FØRSKOLEBARNAS FORELDREFORENING

- redusert til kristen interessegruppe-

På årsmøtet 23/11 i Førskolebarnas Foreldreforening ble det vedtatt å støtte kristen formålsparagraf i Oslos barnehager med 179 mot 51 stemmer. Under debatten kom det klart frem at å innta dette i arbeidsprogrammet ville splitte foreningen. Likevel opprettholdt tilhengerne sitt forslag. Kristenfolket hadde mobilisert godt, både fra Bærum og Nesodden, med god hjelp av Vårt Lands brede forhåndsdekning. På denne måten har man klart å splitte en enhetlig interesseorganisasjon, bygd på livssynsmessig og politisk nøytralitet.

Det er tidligere dokumentert at et flertall av foreldre og ansatte i Oslos barnehager er imot innføring av kristen formålsparagraf. Istedenfor å ta hensyn til dette, valgte tilhengerne å støtte seg til en lands-

Foreldreforeningen-

REFERAT FRA ÅRSMØTET I Førskolebarnas Foreldreforening 16/11-77

Den første vinterdagen i året, med nye vinterdekk og ungen hos barnevakt, dro vi forventningsfulle på årsmøtet i Førskolebarnas Foreldreforening. Men enda før vi var kommet inn i salen, skjønnte vi at dette ville bli en parodi på et møte. Febrilsk medlemstegning ved inngangen, mobilisering av kristne fra Bærum kommune, glitrende kors rundt velfødde halsler, kortklippede mannehoder, umoderne konekjoler og flere benkerader med unge gutter med lusekofte og sørlandsdialekt (som ikke kunne være annet enn MF-"studerenter") - fortalte klart hvor landet lå. Et nesten enstemmig styre (16 av 17 - et resultat av fjorårets vellykkede kristne kupp) hadde fremmet et forslag om at foreningen skulle støtte en kristen formålsparagraf i barnehagene. Dette hadde de kommet til, sa de, etter at daghjemspersonalet hadde proteststreiket mot bystyrets vedtak om at Oslo-barnehagene skulle ha en kristen formålsparagraf.

Debatten ble tidlig avbrutt - fordi den var unødvendig, ifølge forslagsstilleren, - meningene i salen var fullstendig fastlåste.

omfattende gallupp-undersøkelse. Dette er ikke i tråd med barnehageloven, som stiller kommunene fritt når det gjelder valg av formålsparagraf.

Etter dette vedtaket frems tår Førskolebarnas Foreldreforening som en organisasjon for rent kristne interesser. Det må konstateres at det idag ikke finnes noen representativ organisasjon for foreldre som har eller søker plass for sine barn i Oslo kommunes barnehager.

For årsmøtets mindretall

Tone Bergli Joner
Bølgerlia 22
Oslo 6

T: 27 42 80

PS. Årsmøtets mindretall så seg nødt til å forlate møtet i protest umiddelbart etter avstemningen, og vedtok å sende pressen denne meldingen.

En avstemning fastslo hva vi hadde ant på forhånd (bl. a. etter både leder og stor artikkel i Vårt Land samme dag) - kristenfolket hadde mobilisert. 179 mot 52 gikk inn for styrets forslag.

Selve diskusjonen hadde mer og mer gitt oss en følelse av håpløshet og raseri. De kristne og deres forbundsfeller ble klart gjort oppmerksom på at favorisering av ett bestemt livssyn ville splitte en samlet forening for førskolebarnsforeldre, og redusere den til en rein kristen interesseorganisasjon. Diverse undersøkelser som viser at et flertall av Oslos foreldre ikke ønsker noen kristen formålsparagraf prellert av som vann på gåsa. Svært interessant var det å høre et kvinnelig medlem av styret begrunne sin stemmegivning slik: "Jeg er ikke kristen, men jeg vil at barna mine skal synge "Et barn er født i Betlehem" når det går mot jul, ikke "Karl Marx er født i Tyskland", som vi kan risikere hvis vi ikke får kristen formålsparagraf." At salen nærme st trampeklappet etter dette innlegget skulle si noe om nivået på diskusjonen. Den tidligere lederen for foreningen uttrykte seg også klart. "Da Barnehagepersonalets Fagforening - støttet av Kommuneforbundet - ville gå til streik mot et



Dagbarn ønskes
av pappa som alt har ett på
3 år + sin egen unge på 1/2.
Ring Dagfinn Eckhoff, 603525

ny kristen sekt

lovlig flertallsvedtak i bystyret.

- ble også jeg betenkt, selv om jeg tidligere hadde gått imot at foreningen skal støtte en kristen formålsparagraf. Vi kan ikke la "slike folk" bruke våre barn til å fremme sine ekstreme synspunkter". Forbausende klar tale: Kristendommen - reaksjonens beste sammensvergede.

Hvis du ikke har hørt om denne foreningen eller dette årsmøtet før, selv om du har barn i barnehage, er dette kanskje ikke så rart. Foreningen er nemlig bygget opp på en merkelig måte - i realiteten kan hvem som helst bli medlem. Den er ikke et koordineringsorgan for foreldregruppene i de forskjellige barnehagene. Kanskje de kristne er redde for hva de foreldre som har barna sine i barnehage mener. De som taler høyest om kristen formålsparagraf er jo de samme som stemmer mot økte bevilgninger til daghjemmene, mot åpningstider som gjør det mulig for begge foreldrene å være i full jobb, og som mener at bør være hjemme og passe sine barn. Nå må vi ta fatt på arbeidet innenfor hver enkelt barnehage!

Anne Morseth



BØNNE-SKAMMEL

mot kristen formålsparagraf

SAMARBEIDSUTVALGET MOT KRISTEN FORMÅLSPARAGRAF I BARNEHAGENE ble stiftet 1. november 1977. Vi har tilslutning fra et bredt spekter av politiske, faglige, livssyns- og kvinneorganisasjoner - 15 til nå:

Oslo Unge Venstre • Oslo SV • Kvinnepolitisk Utvalg i Oslo SV • Human-Etisk Forbund • Brød og Roser • Aksjon ut av Statskirken • Hedningsamfunnet • Oslo kv.saksf. • Norsk Kvinneforbund • Barnehagepersonalets Fagforening • Oslo Faglige Kvinnebevegelse • NKP Oslo og Akershus fylkesparti • Kommunistisk Ungdom • Sosialistisk Ungdom • Arbeidernes Ungdomsfylking i Oslo

Vi vil arbeide for

- å oppheve den kristne formålsparagrafen i de kommunale barnehagene, og motarbeide innføringen av dette i de kommunene hvor dette er aktuelt

- en livssynsøytral formålsparagraf i barnehager, i samsvar med: "Erklæring om barnets rettigheter", vedtatt av FN's generalforsamling 20/11-59. "Da barnet på grunn av dets sjelelige og legemlige umodenhet trenger særlige vernetiltak og omsorg" skal man ifølge prinsipp 10: "Beskytte barnet mot virksomhet som kan oppmuntre til rasemessig, religiøs eller annen diskriminering."

Foreldre blir gjennom innføringen av den kristne formålsparagrafen fratatt retten til å bestemme hvilket livssyn barna skal oppdras i. Vi mener dette krenker religionsfriheten, og det kan bli splittelse mellom foreldre og ansatte med ulik livssynsbakgrunn. For barna kan dette skape lojalitetskonflikt. Også de ansatte blir fratatt retten til å velge livssyn, og kan møte vansker ved ansettelser.

Formålet slik det framgår av "Lov om barnehager" er tilfredsstillende som rettesnor for virksomheten i barnehagen. (Heftet "Lov om barnehager" kan fås i Barnehagenemda, Møllergata 39, Oslo 1).

Vi trenger hjelp i form av medlemskap fra enkeltpersoner som vil støtte vårt formål. Medlemskap kan tegnes ved å betale kr 15 (for 77/78) til Samarbeidsutvalget mot kristen formålsparagraf i barnehagene, postboks 141, Bøler sentrum, Oslo 6. Postgirokontonr. 23 13 088. Tlf 27 42 80 og 20 37 23.

For arbeidsutvalget
Tone Joner

----- klipp fra og send oss -----

UTFORDRERSKJEMA

Jeg Adresse

..... har betalt 15 kr for medlemskap i

Samarbeidsutvalget mot kristen formålsparagraf i barnehagene
Postboks 141 Bøler sentrum, Oslo 6, Postgirokonto 23 13 088, tlf. 27 42 80 / 20 37 23

Jeg utfordrer herved til å gjøre det samme:

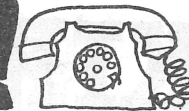
Navn Adresse

Navn Adresse

Navn Adresse

Navn Adresse

Ring til oss!



Kjære Oslomedlem - ring oss!

Selv om hedningsamfunnet trolig klarte å mobilisere 30 av de 50 motstanderne mot kristen formålsparagraf som møtte opp på foreldreforeningens årsmøte, demonstrerte vi klart vår ineffektivitet i forhold til kristenfolket. Dette må vi gjøre noe med. De som i det hele tatt mener noe med sitt medlemskap, bør hjelpe oss ved slike mobiliseringstiltak. Den enkleste måten å gjøre dette på, er ved å ringe oss. Gjør dette snarest - helst på torsdag mellom kl 17.00 og kl. 21.00, og fortell oss hvordan vi kan nå deg pr. telefon. TA DEG PÅ TAK - GJØR ALVOR AV DETTE!

og ikke bare til oss ...

I skriv til human-etisk forbunds medlemmer slår Levi Fragell til orde for HUMAN-ETISK KRINGKASTINGSAKSJON, og vi er så frekke å gjengi hele skrevet:

"Vil du være med og slå et slag for større balanse på livssynsområdet i radio og TV?

Du kjenner kanskje til at de kristne ("kristenfronten") har sitt eget Kristelig Kringkastingslag og gjennom det utøver en enorm innflytelse og et daglig press på radio og TV. Og resultatet kjenner vi jo!

Det er på tide at også vi nå reiser oss og krever vår demokratiske rett på dette området. Men det kan her i vårt land tydeligvis ikke bare skje gjennom fromme anmodninger. Vi må stå fram som en aktiv pressgruppe. Det første skritt i den retningen er nettopp å starte denne aksjonen.

Denne aksjonen kan også bli en meget desentralisert og distriktspreget aksjon - her kan noen hver være med og slå et slag for vårt forbund og for våre human-etiske målsetninger i kulturpolitikken, enten en nå bor et sted der det er et aktivt lokallag eller en bor mer isolert.

SÅ DET ER BARE Å SETTE IGANG:

1. Følg med i radio og TV så mye du kan, og skriv brev så ofte du kan til kringkastingen - om skeivheter, usakligheter eller ting du opplever som mangler på livssynsområdet i sendingene. Personlige brev virker sterkt. Det vet som nevnt de kristne, og har benyttet seg av det med stort hell. Men husk: Skriv heller kort og ofte enn sjelden og langdrygt!"

Denne henstillingen er selvsagt like egnet for våre egne medlemmer. Følg opp! Og ta like gjerne kopi til kort og godt-spaltene i storaviser samt lokalaviser samtidig, så tjener du opp portoen. Irriterte telefoner benyttes også med hell av kristenfolket. Brenn ikke inne med din sunne aggresjon - ta en prat med kringkastingen!

KIRKENS GUD- spøkelse eller realitet?

Dette var Oslo-lagets stormøte - et møte som hadde engasjert aktivistene mer eller mindre døgnet rundt i ukevis på forhånd. Plakater og løpesedler ble plassert over hele byen, og gode debattanter var godt forberedt til debatten. Invitasjon ble sendt til alle menigheter i byen, de politiske partiene og en rekke progressive organisasjoner. Folkets Hus tar 1000 mennesker - det ble derfor litt skuffende at bare ca. 250 møtte opp.

Levi holdt et gnistrende foredrag, et personlig oppgjør med gudsforestillinger som holder en klam hånd over hele vårt samfunn og store deler av den "siviliserte" verden. Foredraget hans samt de beste innleggene fra debatten vil bli tilgjengelige på kasset.

Res. kap. Fredrik Grønningsæter var stort sett ikke villig til å imøtegå Levis foredrag, men betegnet det som skuffende overfladisk og preget av Levis personlige problemer.

Andreas Edwien innledet debatten med en tungtveiende kritikk av hele pretestanden,

som ikke har våget å ta opp noen av de sentrale kirkekritiske problemstillingene til debatt. Ellers kan nevnes gode innlegg av Karen Christine Friele samt et par andre framstående representanter for forbundet av 1948.

Et pussig innslag var utdeling av en løpeseddel fra en gruppe musikere, som hadde vært i bildet for evt. kunstnerisk innslag på møtet. Innslaget skulle være et blasfemisk "punk-rock-show", som styret imidlertid ikke fant egnet for møtet, etter kontakt med Grønningsæter om saken. Styret ble anklaget for å gjøre Hedningsamfunnet til en halv-seriøs speidergjeng som gjør sitt beste for å løpe kirkens ærend. Representanter for gruppa gjorde seg høyløyd bemerket under møtet med tramping og piping, og bidro antagelig til å gi et variert inntrykk av hedningsamfunnets møtepraksis, metoder og nivå.

Aftenposten gjenga hovedinnledningens innlegg på en utmerket måte.

ER EDVARSDEN FASCIST ?

Adolf Edvarsdens og Satan Karlsen ble karikert i Nationen. Edvarsdens bar boksehansker, hadde Hitlerbart og Hitlersleik. Karlsen hadde fått horn og hale. Seinere så jeg i OHI nr 4-77 at Edvarsdens hadde fått solkors på armen, og assosiasjonen til Hitler meldte seg igjen.

Aril Edvarsdens har nasjonalrettede synspunkter. Han har klart å samle en del fascistiske under sine vinger som for tiden tilber en himmelsk Führer, men disse menneskene kan når som helst bli et lett bytte for en jordisk Führer.

Hilsen Arild Karlsen

BØR VI SLÅSS MOT KJERKA ?

var titelen på et lagsmøte i St. Hanshaugen SV 18/11. Innleder var Dagfinn Eckhoff. Det var meningen at en kristensosialist (evt. Audgunn Oltedahl eller studentprest Rolf Berg) skulle stille opp som motinnleder, men det viste seg umulig å få noen kristensosialist til i det hele tatt å møte opp. På møtet ble det nedsatt en gruppe på tre til å lage et forslag til lokallagets uttalelse om SV's forhold til kristendommen.

«Politiet oppfordrer indirekte til angrep»

— Først fikk jeg snakkeforbud på Karl Johan, deretter ble jeg innbrakt for blasfemisk oppførsel, en alvorlig forseelse ifølge straffeloven, og så ender det med at saken gjelder anmeldelse på gateordens, som hører under politivedtektene, i politirapporten. Arild Karlsen, leder av Hedningsamfunnet i Oslo, ser svært alvorlig på politiets praksis ved angrep i livssynsdebatter på gata. — For det første blir våre medlemmer kriminalisert i folks øyne, når vi midt i en livlig diskusjon blir puttet inn i Svartemaja. Konsekvensene blir at folkejustisen får råde. Da jeg etter den nevnte innbringelse dro tilbake til debatten på Karl Johan, ble vi utsatt for pøbler

som kastet tåregassbomber. Det illustrerer hva folk indirekte blir oppfordret til gjennom politiets kriminalisering av Hedningsamfunnet. Politiet ankom nok en gang, men foretok seg ingenting. Jeg henledet oppmerksomheten på en person som nettopp hadde truet meg på livet, men politifolkene henviser meg bare til legevakta. Vi har inntrykk av at politiet ofte framstår som moralens voktere i stedet for lovens. Vi ønsker å rette søkelyset mot den priori-



Kristin Moksnes

tering som gjør at vi blir innbrakt når vi står fredelig og diskuterer, mens politiet ikke foretar seg noe når vi blir utsatt for tåregassangrep.

I mange tilfeller aksepterer politiet vår virksomhet understreker Arild Karlsen. Men vi opplever stadig å få taleforbud, og av politiet i Drammen ble vi verbalt kastet ut av byen. Vi blir nektet kommunal støtte på politisk grunnlag. Gatedebatter er uvurderlige for vår virksomhet, og skulle være en velkommen oppmykning av bybildet. Se på Englands Hyde Park og Speaker's Corner! Vi blir stadig truet med død og

undergang av folk med annet livssyn. Verre er det at pøbler, som vi nå har opplevd, indirekte blir oppfordret til å angripe oss. Vi har bruk for politiet som beskyttende instans, og har absolutt ingen interesse av å kjempe mot dem. Vi håper å sammenkomme fram til klare retningslinjer, og ønsker ikke å reise generell kritikk av politiet. Den siste tids aksjoner har nødvendiggjort en prinsipiell debatt. Når politiet ensidig går ned på politisk grunnlag, Gatedebatter er uvurderlige for vår virksomhet, og skulle være en velkommen oppmykning av bybildet. Se på Englands Hyde Park og Speaker's Corner! Vi blir stadig truet med død og

Dagen før arbeiderbladets artikkel (19/11) sendte vi et brev til politimesteren i Oslo, med gjenpart til justisministeren, pressen og de politiske partiene i Oslo, med overskrift

GATEDEBATTER OG POLITIETS HÅNDEVELSE AV LOV OG VEDTEKTER

hvor vi hentilte til politiet å praktisere en varsom og nyansert håndhevelse av lov og vedtekter i forbindelse med gatedebatter om livssyn og politikk, med bakgrunn i to års praksis og de siste dagenes episoder med politiet. Vi klaget over

- 1) At politiet i det hele tatt griper inn i gatedebatter - en fare for ytringsfriheten,
- 2) At politiet griper inn partisk etter henstillinger fra kristenfolk, noe som medfører kriminalisering av våre medlemmer,

3) At de prioriterer "ordensproblemer" på en slik måte at våre medlemmer blir innbragt for å "være blasfemiske" og "prate med folk", mens de tilsynelatende ikke bryr seg om tåregassangrep på åpen gate, når dette anmeldes av hedningsamfunnet,

4) At vi anholdes for "spott", men anmeldes for gateorden og trafikkforseelser,

5) At vi angivelig skal skape "ordens- og trafikkproblemer" ved å prate med grupper av mennesker i gata.

I brevet ba vi politisjefen om et møte om saken. Vi fikk brev tilbake undertegnet av adjutant Huuse, som ga oss en utredning om politiets hjemmel for å gripe inn ved en rekke forhold, samt en henvisning til blasfemiparagrafen, uten å gå inn på den kritikken vi hadde reist. Hedningsamfunnet i Oslo vil forfølge saken videre.